

Οι δοκιμασίες, είναι βαρύτερες στους πιστούς (Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Και το ίδιο είπε ότι θα συνέβαινε στους ακολούθους Του: “Να θυμάστε τον λόγο, που εγώ σας είπα: Δεν υπάρχει δούλος μεγαλύτερος από τον κύριό του. Αν εμένα διώξαν, θα διώξουν και σας· αν φύλαξαν τον λόγο μου, θα φυλάξουν και τον δικό σας” (Ιωάννης 15/ιε: 20).

Και όχι μόνο από διωγμούς θα έπασχαν οι πιστοί, αλλά από κάθε είδους θλίψη: “Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά, να έχετε θάρρος· εγώ νίκησα τον κόσμο” (Ιωάννης 16/ις: 33). Και δήλωσε: “Αν κάποιος θέλει νάρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, κι ας σηκώσει τον σταυρό του, κι ας με ακολουθεί. Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάνει τη ζωή του, εξαιτίας μου, θα τη βρει” (Ματθαίος 16/ις: 23,24).

Έχοντας υπ' όψιν αυτά τα λόγια, που πολλοί από εμάς τα έχουμε βιώσει “στο πετσί μας”, παίρνουμε θάρρος μέσα από τις θλίψεις, καθώς βιώνουμε καθημερινά τα λόγια του αποστόλου Παύλου: “σε κάθε τι συνιστώντας τον εαυτό μας ως υπηρέτες τού Θεού, με πολλή υπομονή, με θλίψεις, με ανάγκες, με στενοχώριες, 5. με ραβδισμούς, με φυλακές, με ακαταστασίες, με κόπους, με αγρυπνίες, με νηστείες· 6. με καθαρότητα, με γνώση, με μακροθυμία, με αγαθότητα, με Πνεύμα Άγιο, με αγάπη ανυπόκριτη· 7. με λόγο αλήθειας, με δύναμη Θεού· με τα όπλα τής δικαιοσύνης, τα δεξιά και τα αριστερά· 8. με δόξα και ατιμία, με συκοφαντία και με εγκωμιασμό· σαν πλόκοι, όμως κάτοχοι της αλήθειας· 9. σαν αγνοούμενοι, αλλά είμαστε καλά γνωστοί· σαν να φτάνουμε στον θάνατο, αλλά, δέστε, ζούμε· σαν να περνάμε από παιδεία, αλλά δεν θανατωνόμαστε· 10. σαν λυπούμενοι, αλλά πάντοτε έχουμε χαρά· σαν φτωχοί, όμως πλουτίζουμε πολλούς· σαν να μη έχουμε τίποτε, όμως τα πάντα κατέχουμε” (Β΄ Κορ. 6/ς: 4-10). Θυμάμαι σαν σήμερα, τα λόγια ενός φίλου άπιστου, για τη ζωή του νονού μου, τον οποίο ο Θεός ευλόγησε με χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, αλλά κατά κόσμον θλιβόταν υπερβολικά ως τον θάνατό του. Μου είπε ο άπιστος εκείνος: “Μα πώς είναι δυνατόν ο Θεός να επιτρέπει να βασανίζεται τόσο ένας δικός Του; Αν είχατε την αληθινή πίστη, δεν θα ήταν η ζωή του ένα βασανιστήριο. Να μην έχει δουλειά, να τον κοροϊδεύουν οι εργοδότες, να αρρωσταίνει, να γκρεμίζεται το σπίτι του, να θλίβεται τόσο πολύ!

Αυτό δεν είναι πίστη, είναι πλάνη!” Και πράγματι, είχα δει κι εγώ αυτόν τον ευλογημένο άνθρωπο, να προσεύχεται με δάκρυα, να ζητάει από τον Θεό να τον πάρει “ΤΩΡΑ!”. (Και πράγματι, έφυγε νέος, όταν ο αγώνας του έφθασε στην τελείωση). Απάντησα στον άπιστο φίλο μου, ότι αυτή είναι η εν Χριστώ ζωή.

Όχι χαρά και διασκέδαση, αλλά θλίψη και πόνος, και δοκιμασία. Αλλά δεν μπορούν αυτό να το δεχθούν όλοι. Μάλιστα θα έλεγα, ότι αν κάποιος δεν βιώνει αυτή τη θλίψη στη Χριστιανική του ζωή, κάτι δεν πάει καλά με αυτόν. Θα πρέπει να ανησυχεί! Γιατί δεν γνωρίζω ΚΑΝΕΝΑΝ που να προοδεύει στην εν Χριστώ ζωή, χωρίς να υφίσταται δοκιμασίες και θλίψεις.

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr